

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ולבירור יוחסין

בן כהן וגירת להנשא לגרושה

תיק יוחסין מס' 62-א-סא

נושא הדיון

כהן שנשא גירת, ובנם מבקש להנשא לגרושה, האם מותר.

המקורות בהלכה

כתב הרמב"ם אסו"ב פי"ח ה"ג: וכן הגיורת והמשוחררת אפילו נתגיירה ונשתחררה פחותה מצת שלוש שנים הואיל ואינה צת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן. וצפי"ט ה"ו: וכן כהן הבא על הגיורת והמשוחררת חיללה וזרעו ממנה חללים. ובהשגות הראב"ד פי"ח ס"ג: א"א אינה משום זונה אלא משום דכתיב בתולות מזרע צית ישראל, והכי איתא בקדושין ע"א. ע"כ. ושם פט"ז ה"ב כתב הראב"ד דגיורת לכהן איסורא דאורייתא הוא. וכתב המ"מ פי"ט שם דאפי' לדברי מי שסובר שאין אסורין משום זונה מ"מ כיון שאיסור המיוחד צהונה הוא, אפשר שהולד חלל כמו משאר איסורי כהונה. אמנם בהגר"א על השו"ע סי' ז פ"ק נו כתב דמ"ש המ"מ דאף לדבריהם כיון שפסולה לכהונה אפשר שהולד חלל, ליתא וכו'. ובמנ"ח מ' רסו (הול' מכוון ירושלים אות ח) כתב דדעת הראב"ד שאיסור גירת הוא רק מדברי קבלה מקרא דיחזקאל בתולות צת ישראל, והולד אינו חלל אלא מדרבנן, ואפשר דאפי' מדרבנן אינו חלל, כי הוא איסור חדש ולא מטעם זונה, ואפשר דלא גזרו שיחלל כלל, והוי כמו צוגרת ומוכת עץ דלא גזרו חילול כלל, וכשאר צ"ע (והמנ"ח לא הביא לא את דברי המ"מ - למרות שבמקומות אחרים מביאו - דאף לדעת הראב"ד אפשר דהוי חלל, וגם לא את דברי הגר"א - שאף במקומות אחרים אינו מביאו - שחלק על המ"מ בדעת הראב"ד, וגם לא את דברי הראב"ד עצמו בפט"ז ה"ב דאיסור גירת לכהן הוא דאורייתא. וז"ע). והשו"ע סי' ז סעי' יד פסק דהבא על הגיורת ומשוחררת אפי' נתעברה מביאה ראשונה הולד חלל. לפי"ז להלכה, אותו וולד מותר באיסורי כהונה.

והנה צהיתר החלל באיסורי כהונה, ביאר בחי' הגר"ח על הש"ס צענין "לו ולא לזרעו" (עמ' קעג) דהא דבן גרושה מותר בצפסולי כהונה לא הוי דין צפ"ע, אלא דהדין פסול גורם זה, דכיון דנפסל לכהונה ואין עליו קדושת כהונה ע"כ מותר הוא בצפסולי כהונה, ונמלא דהקולא של בן גרושה נובע מהחומר א הפסול. עיי"ש. אמנם לפי מש"כ בחי' רבינו חיים הלוי על הרמב"ם אסו"ב פי"ז ה"ב י"ל דההיתר בצפסולי כהונה אינו נובע מהדין פסול שיש בו, אלא תולאה של הפקעת משפחת כהונה שנעשה החלל כזר, שהרי ביאר שם דבחלל יש שני ענינים: הענין הראשון הוא דין משפחה, שנתחלל והופקע ממשפחת הכהונה, וכמש"כ

הרמז"ס צפ"ז מהלי תרומות שהחלל כוזר לכל דבר, והענין השני דין פגם ופסלות של חללות, הפוגם ואוסר את הצת מלהנשא לכהן, ושני דינים חלוקים הם, דהרי דין משפחה של חילול והפקעת כהונה לא שייד רק צמשפחת כהונה, משא"כ דין פסלות של חללות הא נוגה גם בזרים, וכדחזינן דכל הנבעלת צאיסור כהונה משוי לה חללה. עיי"ש.

ולפי"ז צגירות, לדעת הרמז"ס דאיסורה לכהן הוא מדין זונה, הצנים יש צהם את שני הענינים שנאמרו בחלל, גם הפקעה ממשפחת הכהונה, וגם דין פגם ופסול, וממילא מותר צאיסורי כהונה, ואילו לדעת הראצ"ד שהוא איסור חדש ולא צפרשת זונה, יש לפרש דהצן כהן כשר צין לדין משפחה וצין לדין פגם ופסול, וממילא אינו מותר צאיסורי כהונה, אבל יש לפרש שאף אם לדעת הראצ"ד לא נעשה חלל, היינו רק דלא נפסל צפגם של חלל, אבל דין משפחת כהונה אצד ממנו, כיון שנשואי אציו הכהן עם הגירות היו צעצירה המיוחדת לכהונה, ואם כן, אינו אסור צאיסורי כהונה, כיון שהוא כוזר. ויתכן לומר שהמ"מ שכתב צדעת הראצ"ד שנעשה חלל, אין כוונתו לפסול ופגם, אלא לדין משפחה. ולולי דברי הגר"א י"ל כן גם צדעת השו"ע דפסק דצניה של הגירות חללים, ולא פירש כהרמז"ס דאיסורה משום זונה, דאמנם אין איסורה משום זונה, ואין הצנים נפגמים צפסול חללות, אבל דין משפחת כהונה אצד מהם, וממילא מותרים צאיסורי כהונה.

מסקנה

לפי ההלכה הרי הוא חלל ומותר בגרושה.